

Η κυρία Ελένη μας!

της Ανδής Πέτσα-Σαββίδου

Ελένη Κωνσταντινίδου εξ Αραδίππου, που για χρόνια έζησε μαζί με τον Κυθρεώτη σύζυγό της και τα παιδιά της Αντώνη, Δανάη (Πέτρου) και Μάρω (Φυττή) στην Κυθρέα. Για μας η κυρία Ελένη του Γιάγκου, η γειτόνισσά μας στο Σαράγιο.

Η σχέση αλλά και οι δεσμοί που μας δένουν για περισσότερο από μιά 50ετία δεν μπορούν να οβήσουν ούτε να διακοπούν. Γιατί στο πρόσωπό της ξαναβρίσκουμε τη χαμένη γειτονιά μας, ξαναβρίσκουμε τη Λούλλα του Παπάμακρη, την Αθηνά του Κολίτση, την Κατίνα του Πέτσα, τη Λυγία του Λούκα, την Ελενίτσα του Μάντη, τη Δέσποινα του Αριστόδημου, τη Γαλατού του Μουγκά, τη Γιωρκού την Παπαδικιά που σήμερα βρίσκονται στην μακρυνή «άλλη Κυ-

θρέα» μας. Η κυρία Ελένη, η τελευταία από τις πρωταγωνίστριες των παιδικών παραμυθιών μας... ο εναπομείνας κρίκος για να μας δένει με το χτες μας. Η αεικίνητη που τα χέρια, αλλά και τα πόδια της, δεν εύρισκαν αναπαμό.

Και μαζεμένες εμείς, τα παρακλάδια των νοικοκυρών της γειτονιάς μας γύρω από την κυρία Ελένη μας στο δικό της χωριό, στις 9 του Αυγούστου, προσπαθούμε να ξαναμπούμε στη χαμένη μας νιότη, καθισμένες νοερά στα ξωπόρτια των σπιτιών μας. Σε μιά ανάπαυλα από το κόψιμο του φιδέ κάτω από την κληματαριά της Ελενίτσας του Μάντη, μπροστά από ένα τσέστο... Ή στο διάλειμμα από το πλέξιμο με το σμιλί, την ώρα που κουβαριάζουμε το νήμα για την πλέξη.

Και ανάμεσα στις δύμησες και στο ξετύλιγμα της μνήμης η κυρία Ελένη μας χαρούμενη και τρισευτυχισμένη γιατί γύρω της μαζεύτηκαν τα παρακλάδια των φιλενάδων της, η Θούλα του Κολίτση, οι Λένια και Αννίτσα της Λυγίας, η Γιωργούλα του Αρτέμου, η Ανδούλλα του Πέτσα αλλά και οι Κουτσούραινές της, οι Κωστάντα και Αννίτσα του Μιχάλη και η Μαρούλα του Χατζηκώστα.

Με μεγάλη άνεση, σταθερή και κρυστάλλινη φωνή αρχίζει να απαγγέλλει τον Ύμνο για την κοίμηση της Θεοτόκου. Και μας καθήλωσε! Παραμερίστηκαν οι δικές μας δύμησες και μπήκαμε σε μιά άλλη διάσταση. Αρχίσαμε να ζούμε τις